Vrijdag 25 September 1942

DAGBLAD

59ste Jaargang, No. 3711

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm. Tel. 1550. Redactie: Tel. 1558.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc. 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba: J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Steeds dringender roep om: EEN TWEEDE FRONT

NOORSE KUSTEN WORDEN VERSTERKT.
Samenwerking Duitse en Japanse duikboten.
FINLAND VECHT DOOR.

WILLKIE EN DE MENING VAN HET RUSSISCHE VOLK.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:
Wendell Willkie zal naar President Roosevelt de diepe en ontroerende indruk terugbrengen van de Russische ontevredenheid over het nalaten van de Westelijke Geallieerden om een tweede front in Europa te vestigen. Dat is hier duidelijk na Willkie's audiëntie bij Stalin in het Kremlin. De Afgezant van den President sprak kort over de teleurstelling en de koelheid, welke hij overal onder de Russen had opgemerkt, met betrekking tot een tweede front. Hij zeide: „Ik voel het en Gij moet het ook voelen."

Na Stalin te hebben ontmoet en hem een enveloppe te hebben aangeboden met een boodschap van Roosevelt, zeide Willkie niets waardoor werd te kennen gegeven, dat Stalin ook niet teleurgesteld is. De Noordamerikanen, die in Moskou hebben gewerkt sedert de bekendmaking van de overeenkomst in Washington en Londen over de „dringende taak om een tweede front in Europa te vestigen in 1942", deelden mede, dat zij een koelere behandeling ondergaan van de Russen, zowel autoriteiten als particuliere burgers.

Een vernam, dat een Rus, die reeds jaren lang lezingen heeft gehouden over de Verenigde Staten en Groot Britannië, opmerkte: „Ik ben kort geleden opgehouden om te praten over deze twee landen. Mijn luisteraars stellen te veel vragen, die ik niet kan beantwoorden. Een der meest op de voorgrond tredende is waarom de Verenigde Staten en Groot Britannië geen tweede front kunnen openen."

Willkie sprak tot de hoogste autoriteiten van de Regering en de arbeiders in de laatste categorieën. Allen brachten hun waardering tot uitdrukking over de Noordamerikaanse en Britse hulp, doch Willkie zeide, dat het maar al te duidelijk is, dat hetgeen zij werkelijk wensen, een tweede front is. Tenzij er een kan worden gevormd zullen zij zich ontzaggelijk teleurgesteld voelen.

Meer en meer wordt er rechtstreekse critiek geleverd in Moskou op de Verenigde Staten en Groot Britannië. Toevallige vrienden en oppervlakkige kennissen brengen de quaestie van een tweede front naar voren en vragen zonder omwegen waarom er geen is.

Willkie en zij, die hem vergezelden, waren verrast over dit gevoelen. De Duitse opmars in de Caucasus en Stalingrad is een harde slag geweest voor het Russische volk en zij voelen en zeggen definitief, dat zij de last van de oorlog tegen Hitler dragen. Donderdag plaatste de Russische pers op de voorpagina grote foto's van Willkie en Stalin tezamen. De foto's toonden Stalin in zijn gebruikelijke militaire jas en Willkie in een donkerblauw pak. Willkie zag de defensies van Moskou, welke hij noemde: „de meest indrukwekkende van elke stad die ik gezien heb in deze oorlog". Hieraan voegde hij toe: „Ik geloof, dat Hitler een zeer moeilijke taak zou hebben om Moskou ooit te nemen" (Moskou, (AP) 25.9).

DE GEVECHTEN IN STALINGRAD.

Tass zond het volgende door de radio van Moskou uit:
Heftige straatgevechten hebben onophoudelijk voortgang in het gebied van Stalingrad. Gedurende de laatste dagen waren de Hitlerieten niet in staat voort te rukken en waren zij in vele sectoren gedwongen zich te verdedigen tegen de tegenaanvallen van de Russische troepen. Slechts in weinige sectoren slaagde de vijand erin enkele straten van de stad te veroveren, doch gedurende de laatste dagen kon hij zelfs daar geen successen behalen. Talrijke Duitse aanvallen werden met succes door onze eenheden afgeslagen. Manschappen van het Rode leger verdedigen de stad actief en vechten om elk huis en elk kruispunt van straten zolang dat mogelijk is. De strijd houdt niet eens op als de Duitsers erin geslaagd zijn de eerste étage van een gebouw te veroveren. De manschappen van het Rode leger barricaderen dan de trappen en gaan voort den vijand te vernietigen van elke bovenverdieping en van het dak. Gevechten van man tegen man breken zeer dikwijls op de straten uit.

Eenheden van het Rode leger beantwoorden de Duitse aanvallen met tegenaanvallen. Drie dagen geleden heroverden de Sovjet-troepen een beheersende hoogte in een sector van de stad. In deze sector werden verschillende straten van Duitsers gezuiverd. Een verhit gevecht brak hier gisteren uit. Een afdeling van Russische zeelieden viel verwoed de Roemeense afdeling aan. Niettegenstaande het feit, dat de Roemenen in aantal twee en een half maal zo sterk waren als de manschappen van de Rode vloot, wonnen de zeelieden de slag. Zij zuiverden het veld van den vijand en fortificeerden zich daar. Nauwelijks een tiende van de Roemeense soldaten overleefde het gevecht. Op een andere plaats ontdekten onze verkenners, dat de Duitsers voorbereidingen troffen tot een aanval.

Den vijand werd de juiste ontvangst bereid. De aanval, welke werd geopend door 2 Duitse regimenten infanterie met steun van tanks, werd afgeslagen. De Duitsers verloren honderden manschappen. Met veronachtzaamheid van hun kolossale verliezen vergrootten de fascisten de druk op Stalingrad. Onophoudelijk bombardeerden zij de posities van de eenheden van het Rode leger uit de lucht. Zij onderwierpen de stad aan een beschieting van de artillerie en wierpen nieuwe tankeenheden in de strijd. De Rode soldaten verdedigen op hechte wijze elke straat en elk huis. (Moskou, (AP) 25.9).

EEN RUSSISCHE ONTKENNING.

Tass ontkende officieel, dat Russische vliegtuigen Bulgaarse steden bombardeerden. Het agentschap zeide: „De buitenlandse pers beweerde, dat enkele dagen geleden een groep Russische vliegtuigen bommen wierp op enkele bewoonde Bulgaarse plaatsen. Tass is gemachtigd om dit te ontkennen als een leugen, welke gefabriceerd is met duidelijke provocerende bedoelingen" (Moskou, (AP) 24.9).

RUSSISCH MIDDERNACHTELIJK COMMUNIQUÉ.

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt:
„Op 24 September leverden onze troepen felle gevechten tegen den vijand in de gebieden van Stalingrad, Mozdok en Sinyavino. Geen grote veranderingen vonden in andere sectoren van het front plaats. In het gebied van Stalingrad sloegen onze troepen de vijandelijke aanvallen af. Een barricade van vuur opwerpende tegen de vijandelijke troepen hebben onze garden met mortiervuur 2 bataljons van de vijandelijke infanterie opgeruimd.

Een afdeling van het Rode leger vernietigde 250 Hitlerieten en vernielde 3 Duitse tanks, 5 kanonnen, 4 mortieren en 7 machinegeweren. Tevens blies deze afdeling een ammunitie-opslagplaats op. Schepen van het Wolgarivierflotilje vernielden 8 Duitse kanonnen en een grote groep vijandelijke troepen. Ten Noord-Westen van Stalingrad zijn onze troepen gewikkeld in actieve operaties en maakten in sommige sectoren enige voortgang. De vijand deed herhaalde pogingen om de hoogten te heroveren, die onze eenheden gisteren bezetten. Gedurende de dag voerden de Hitlerieten 7 tegenaanvallen uit, die door onze troepen werden afgeslagen.

De vijand leed hevige verliezen. 35 Duitse tanks werden vernield en ongeveer een bataljon infanterie opgeruimd.

In het gebied van Mozdok werden hevige verliezen in tanks en infanterie aan den vijand toegebracht door de Sovjet-artillerie en mortieren-kanonniers. De bemanning van een Sovjetkanon liet den vijand tot op geringe afstand naderen en opende het vuur waardoor 12 tanks werden ontwricht en ongeveer een compagnie van de Duitse cavalerie werd opgeruimd. Een onzer kanonniers vernielde 5 Duitse tanks. In een ander sector trokken onze eenheden zich na gespannen gevechten terug uit een bewoonde plaats.

In het gebied van Sinyavino hebben koppige gevechten plaats tegen den vijand, die een wig in onze defensies poogt te drijven. Een onzer sergeanten vernielde 9 lichte Duitse tanks, 4 antitankkanonnen met hun bemanningen en ruimde ongeveer een peloton Hitlerieten op." (Moskou, (AP) 25.9).

„OP DE BALKAN ZAL HET BARSTEN" ALDUS EDEN.

Sprekende bij de opening van een Joegoslavisch centrum in Londen zeide Anthony Eden: „Er is geen twijfel aan, dat vroeger of later de gisting in de Balkan zal losbarsten en de Balkan wraak zal nemen op hen, die er zo lang over getyranniseerd hebben."

Eden zeide: „Ik gevoel, dat de Joegoslaven lijden. Maar het uur der bevrijding zal aanbreken en daarna het uur der bestraffing voor deze daden. Ik kan u nogmaals verzekeren namens de Regering, dat wij niet tevreden zullen zijn voordat Hitler uiteindelijk verslagen is, tot Joegoslavië met de andere zijn vrijheid herkregen heeft en tot de boze daden, welke zijn verricht, zijn gewroken. De dag zal komen en daarna de tijden waarop onze twee landen tezamen in vrede kunnen werken." Verder zeide Eden: „Vijandelijke divisies, die in Rusland of aan het Egyptische front nodig zijn, worden vastgehouden door de gevechten in Joegoslavië. Maar er ligt meer in dan dat. Deze weerstand is een voorteken van dingen die komen zullen.

Er is geen twijfel aan, dat vroeger of later op een vastgesteld uur de gisting in de Balkan zal uitbarsten (Londen, (AP) 25.9).

ROMMEL IN DUITSLAND.

Een bericht van het Britse nieuwsagentschap verzonden „van de Duitse grens" deelde mede, dat Rommel de vorige week werd gezien in Freudenstadt in het Zuiden van Duitsland. Men gelooft, dat hij lijdt aan een keelziekte (Londen, (AP) 24.9).

JAPANNERS OP DE ATLANTISCHE OCEAAN

Van de Japanse radio:
De text van het communiqué, dat werd uitgegeven door het Japanse Hoofdcommando luidt:
„Een deel van de Japanse marinestrijdkrachten is vertrokken naar de Atlantische Oceaan en is thans gewikkeld in strategische operaties in nauwe samenwerking met As-strijdkrachten. Een Japanse duikboot in de Atlantische Oceaan deed onlangs een Duitse marine-basis aan en vertrok wederom naar de strategische wateren.

De operaties van de Japanse marine met de Duitse zeestrijdkrachten in de Atlantische Oceaan, die te vergelijken zijn met de Duitse operaties in de Stille Oceaan, zijn van het grootste belang waar zij de samenwerking tot uitdrukking brengen tussen de Japanse en As-strijdkrachten tegen de anti-As mogendheden." (Tokio, (AP) 25.9).

Het bericht uit Tokio, dat een Japanse duikboot zich een weg heeft weten te banen naar de Noordatlantische wateren, kwam zonder enige bevestiging van Geallieerde zijde. Britse marine-waarnemers zeiden evenwel, dat zulk een praestatie niet moeilijk is. Ook de Britse Admiraliteit weigerde commentaar te leveren op het Japanse communiqué. Een waarnemer van de marine zeide, dat „indien die 10.000 kilometer lange reis is gemaakt, hij ongetwijfeld is uitgevoerd met zuiver propagandistische doeleinden. Het is gelijk het zenden van een Afgevaardigde naar een internationale conferentie. De Japanners wensten slechts niet buiten het belangrijke oorlogsgebied te worden gelaten.

Het Japanse communiqué maakte er geen melding van, dat er meer dan een duikboot was gegaan naar de Atlantische Oceaan. Londense waarnemers zeiden, dat elke toespeling dat er bovenwater-kapers of zware marine-eenheden zullen volgen „krankzinnig" was. Men zeide, dat de Japanse zeestrijdkrachten haar handen vol hebben in de Stille Oceaan en dat de Noordelijke en Zuidelijke Atlantische Oceaan goed bewaakt worden door de Geallieerde Marine, dat er zich enige vloot daar zal wagen. Indien de reis inderdaad gemaakt is, is die waarschijnlijk gebeurd door een der Japanse duikboten, die over grote afstanden kunnen opereren. (Londen, (AP) 25.9).

Het nieuws van vandaag.

Heden zegt een communiqué van het Japanse Hoofdkwartier, dat een deel van de Japanse vlootstrijdkrachten naar de Atlantische Oceaan is getrokken en thans in samenwerking met de vlootstrijdkrachten van de as gewikkeld is in strategische operaties. Vanzelfsprekend is dit een belangrijke gebeurtenis. Japan geeft te kennen, dat het vooral duikboten zijn, die naar de Atlantische Oceaan zijn gezonden hoewel natuurlijk de mogelijkheid niet uitgesloten is, dat een of andere Japanse kaper aan de operaties ga deelnemen. Uit deze ontwikkeling blijkt echter, dat de Duitse duikbotenvloot belangrijke verliezen geleden heeft en niet meer in staat is alleen het werk af te doen.

Moskou zegt, dat het Rode leger vasthield aan de pas heroverde grond ten Noord-Westen van Stalingrad tegen de Duitse aanvallen. Ook werd de bedreiging weggenomen voor de flank van de defensies der rokende stad door de nazies uit verschillende huizen te verdrijven. Een verwoede slag schijnt plaats te vinden ten Noord-Westen van de stad waar Russische vliegtuigen, tanks en zware artillerie met steun van de infanterie pogen om de Duitse linkervleugel af te snijden. De berichten zeiden, dat de strijdkrachten van het Rode leger 2 heuvels veroverden en in een sector 900 Duitsers doodden. Bij Novorossisk worden de nazies nog tegengehouden en ook bij Mozdok verdedigen de Russische strijdkrachten verwoed. In een sector moesten zij echter een bewoonde plaats ontruimen. Aan het Volkhovfront bij Sinyavino doen de Duitsers aanvallen op de Russische linies, doch deze blijven intact en de Duitse pogingen om een wig te drijven, mislukten.

Wendell Willkie heeft intussen in Moskou voor mensen van de pers verklaard, dat de Russen ontevreden zijn over het nalaten van de Westelijke Geallieerden om een tweede front te vormen. Willkie zal van zijn indrukken in Rusland bij zijn terugkeer in Washington volledig verslag uitbrengen aan President Roosevelt. De Russen willen klaarblijkelijk de resultaten zien van de geweldige Noordamerikaanse productie, die nog steeds wordt opgevoerd. Hedenmorgen zeide bijvoorbeeld de radio van New York, dat de bekende scheepsbouwer Henry J. Kaiser een schip te water heeft gelaten 10 dagen nadat de kiel gelegd was. 15 Dagen na de aanvang van de bouw was het schip kant en klaar.....

In Joegoslavië is het erg woelig. De gevechten tussen guerilla's en bezettingstroepen worden voortgezet en vervolgens een Russisch bericht zouden ontsnapte Franse oorlogsgevangenen zich bij de strijdkrachten van Mihailovitsj hebben gevoegd.

„Zij zullen het niet hebben..."

SABOTAGE-WOEDE.

NEDERLAND ONDER DE BEZETTING.

Een correspondent van de Zwitserse Nationalzeitung schrijft aan dat blad:

De dreiging van een geallieerde invasie doet de Duitsers voortdurend meer kustversterkingen aanleggen langs de Nederlandse kust, die voortdurend scherp wordt bewaakt. Verschillende keren is er reeds alarm geslagen en enige malen moest te Scheveningen de gehele bevolking de ganse dag thuis blijven. De hoop op invasie heeft der Nederlandse bevolking nieuwe moed gegeven resulterend in een voortdurend bedrijven van allerlei daden van sabotage; Duitse militaire posten zijn overvallen, banden van Duitse legerauto's kapot gesneden, treinen met wapentuig en voedsel door Duitsland zijn in brand gestoken en gederailleerd. De verstandhouding tussen de bevolking en de bezettingsmacht wordt steeds meer gespannen. Bij Rotterdam en bij Amsterdam zijn munitiebergplaatsen opgeblazen; telefoonraden worden doorgesneden en verschillende malen zijn bommen ontploft in de buurt van Duitse kantoren. Enige malen zijn Duitse soldaten ergens dood langs de weg gevonden. De meeste Nederlanders luisteren in het geheim drie maal 's daags naar de B.B. C. en naar Radio Oranje. De situatie in werkplaatsen en fabrieken, die voor Duitsland werken, neemt dag na dag toe. Duitse legerorders worden met inferieur materiaal uitgevoerd en de arbeiders maken allerlei „fouten" en „vergissingen". Wanneer de Duitsers klagen, krijgen zij ten atwoord, dat de slechte aflevering tot oorzaak heeft: „hun eigen aandringen op spoed." Deze sabotage neemt zodanige afmetingen aan dat de Duitsers zelfs worden gedwongen grote orders in te trekken. In grote mate worden Nederlandse arbeiders op allerlei wijzen gedwongen in Duitsland te gaan werken, dat men nauwelijks meer jonge arbeiders in Nederland ziet.

KATHOLIEKEN EN PROTESTANTEN PROTESTEREN TEGEN DE JODEN-DEPORTATIE.

De Joden worden in steeds toenemende aantallen gedeporteerd. Steden, die de honderden Joodse inwoners hadden, hebben nu niet een meer, sommige Joden trachten te vluchten, anderen zwerven over het platteland, doch er zijn slechts weinigen, die definitief weten te ontsnappen aan de greep hunner beulen. De Katholieke en Protestantse kerkelijke overheden hebben een gezamenlijke protestbrief aan Seyss Inquart geschreven, waarin zij protesteren tegen de deportatie der Joden.

ALS EEN JOOD OP EEN BANK IN HET PARK GAAT ZITTEN WORDT HIJ GEDEPORTEERD.

De Duitse „Sicherheitspolizei" heeft op 11 September afgekondigd, dat Joden niet meer mogen zitten op banken in straten en parken, die nog toegankelijk voor hen zijn. Joden, die dit verbod overtreden, zullen onmiddellijk worden gearresteerd en, met hun gezin, naar Duitsland worden gezonden.

Het Duitse Obergericht te Utrecht heeft dezer dagen negen mensen tot zware gevangenisstraffen veroordeeld wegens het luisteren naar vreemde radio's en het verspreiden van het op deze wijze beluisterde „anti-Duitse" nieuws.

EEN HELD UIT AMBON.

Te Melbourne (Australië) is een Ambonees sergeant van het Nederlands-Indische leger gehuldigd, die aan het hoofd van een plaatselijk garnizoentje van dertien mannen, tweehonderd Japanse levens nam toen deze landden op het eiland Tanimbar.

De Japanners waren zo verrast door het verzet dat zij dachten met een overmacht te doen te hebben en ijlings terugkeerden. Toen de Japanners de volgende morgen met een nog grotere overmacht terugkeerden en in hun oorlogsbodems zwaar geschut gebruikten, wist de sergeant met al zijn dertien mannen behouden naar een andere kust van het eiland terug te trekken, en hen, na een avontuurlijke en zeer gevaarlijke tocht naar Australië te brengen.

NEDERLANDSE MOED EN PLICHTSBETRACHTING.

Dezer dagen hebben wij medegedeeld dat Koningin Wilhelmina honderd en drie oorlogsonderscheidingen heeft uitgereikt. Achter deze nuchtere officiële kennisgeving schuilen daden van grote persoonlijke moed, waarin er hier enkele worden uiteengezet: een officier voerde het bevel over een mijnenlegger in de Java-zee toen hij ernstig werd gewond in een aanval door een Japans vliegtuig. Doch terwijl hij door bloedverlies steeds zwakker werd bleef hij op zijn post. Toen de aanval eindelijk was afgeslagen en het schip veilige haven had bereikt, stortte deze officier ineen. Hij werd naar een herstellingsoord in de bergen boven Soerabaia gestuurd; daar hoorde hij van nieuwe gevechten en ofschoon zijn wonden nog niet waren geheeld heeft hij, tegen de zin der geneesheren, het herstellingsoord verlaten om zich weer naar zijn post te begeven.

Een andere officier commandeerde een duikboot in de Java-zee, toen hij door zijn periscoop een grote Japanse tanker opmerkte, geëscorteerd door vele oorlogsbodems. Ofschoon hij wist dat zijn kans, om dieptebommen te ontkomen, gering waren lanceerde hij een torpedo en bracht de tanker tot zinken, toen dook hij diep en wachtte temidden van explodeerde dieptebommen tot hij zijn kans schoon zag om te ontkomen.

De commandant van een motor-torpedoboot in Indische wateren viel, onder uiterst moeilijke omstandigheden, een Japans flotille-leider aan, bracht deze tot zinken en kwam ongedeerd op zijn basis te Soerabaia terug.

Vliegerkruisen werden verleend aan oorlogsvliegers die vele gevaarlijke verkenningsvluchten volbrachten, honderden mijlen per dag afleggend, Japanse bommenwerpers naar beneden halend en vijandelijke schepen tot zinken brengend of beschadigd. Twee stokers bleven aan hun werk ofschoon zij vrijwel bewusteloos waren door ontsnappende gassen nadat een Japanse bom hun boot had geraakt. Door hun arbeid, moed en wilskracht kon hun boot veilige haven bereiken.

Een radio-man bleef doorseinen hoewel zijn cabine in vuur en vlam stond. Het vliegerkruis is geschonken aan mannen die een hevig beschadigd en verlaten vliegtuig vonden, dit, zo goed en zo kwaad als dat mogelijk was, herstelden en een groot aantal burgers medenamen en deze veilig van Java naar Australië brachten. Een van de gedecoreerde helden is 60 jaar, de oudste onder-officier van de mijnvegersdienst, een man die voor de oorlog een eenvoudig Nederlandse visser was.

Ons Zeemanswerk voor Koopvaardijvloot en Marine.

door
MAJOOR K. N. I. L.
AUG. VAN DER MEER O.P.

De zielzorg voor zeevarenden is oud, zo oud als de Kerk zelf. De eerste mensenvissers waren bootslieden op het meer van Genesareth, door Christus zelf gewonnen. Petrus, de eerste Paus, moet ongetwijfeld een grote voorliefde voor zeelieden gehad hebben en Paulus van Tarsus bezocht bij voorkeur de cosmopolitische havenplaatsen. Het 27ste Hoofdstuk van de Handelingen der Apostelen „het Zeemanshoofdstuk", is niet alleen het waardevolste zeevaartkundig document uit de Oudheid, maar het getuigt ook van de weldadige invloed die de Christuspionier Paulus op de zeelieden wist te oefenen.

Zo was het in de oudheid: in de tijd der galeien. Zij, die als opvolger van den H. Petrus aan het roer van het schip der Kerk stonden, zorgden voor al de hun toevertrouwde zielen, ook voor hen, die op de zeeën rondzwierven. En zo is het ook nu, in de moderne tijd, in de tijd van stoom- en motorschepen.

In 1920 werd in Glasgow het Hoofdbestuur gevormd van een moderne organisatie, die haar zorgen zou uitstrekken over de godsdienstige, zedelijke en sociale belangen van alle zeevarenden, zonder onderscheid van ras, nationaliteit, of sociale positie, en die de naam zou dragen van „Het Apostolaat ter Zee". Dit initiatief mocht de krachtige steun en de biezondere zegen van de Pausen ontvangen, het bedoelde immers zielzorg te bieden in elke vorm aan hen, die op de wereldzeeën varen, d.w.z. volgens de getallen van 1939, aan 1.200.000 zeelieden, van welke verreweg de meerderheid katholiek was.

Hoe groot de geestelijke nood zou zijn van deze mannen zonder tehuis en zonder geestelijke verzorging, indien dit weldadig Apostolaat niet bestonde, laat zich gemakkelijk begrijpen.

Wat nu speciaal Curaçao betreft: wanneer wij in deze dagen de betekenis van het Apostolisch Vicariaat voor dit gebiedsdeel met dankbaarheid gedenken, dan is de warme en actieve belangstelling van onze Bisschoppen voor de zeevarenden in het algemeen en voor de zeelieden onder onze landskinderen in het bizonder, zeker niet het geringste motief daarvoor.

De zorg van Mgr. Michael Gr. Vuylsteke O.P. voor de Curaçaose varensgezellen reikte over de oceanen. In 1920 werd in Amsterdam een tehuis voor Curaçaose zeelieden geopend. Op 14 April 1926 volgde het St. Peter Claver's Sailors Rest te Brooklyn. Enige maanden later vormde zich op Haïti een comité tot het verstrekken van goede lectuur aan de Curaçaose schepelingen, met het uiteindelijk doel, om ook daar tot een eigen zeemansclub te komen.

Op Curaçao.

In hetzelfde jaar werd op Curaçao de grondslag gelegd van een plaatselijke afdeling van „Het Apostolaat ter Zee" welke de belangen zou behartigen van alle zeelieden, die onze steeds drukker wordende haven zouden aandoen. Mgr. Vuylsteke hechtte in April 1926 zijn hoge goedkeuring aan de hiertoe ontworpen Statuten, en onder de stuwende leiding van den Zeereerwaarden Pater Petrus Innocentius Verriet O.P. onzen huidigen kerkvoogd, begon een kleine schare ijveraars met een gebedsactie, met het verzamelen van boeken en met het scheepsbezoek. In 1931 kon tenslotte tot de opening van het zo bekende Zeemanshuis in de Klipstraat worden overgegaan.

Op Aruba.

Op 12 Februari 1934 kon men ook op Aruba te San Nicolas een zeemansclub in gebruik stellen, welke club dit jaar werd verplaatst naar de havenkant, waar de zeeman nu een aantrekkelijk en gastvrij tehuis vindt.

Inmiddels was Pater Petrus Innocentius Verriet O.P. tot Apostolisch Vicarius van Curaçao benoemd en tot bisschop gewijd in zijn oude parochiekerk te Venray. Getuigend van zijn blijvende liefde voor den zeeman was de Pontificale H. Mis, die hij op 28 Februari 1932 in de St. Dominicuskerk te Amsterdam opdroeg voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van het Apostolaat ter Zee. Gelijk Hij eens als havenaalmoezenier de steun van Mgr. Vuylsteke mocht ondervinden, zo kan ook de huidige aalmoezenier getuigen van Monseigneurs nimmer verflauwende belangstelling, welke onontbeerlijk is, en die Hij bij vele gelegenheden heeft getoond.

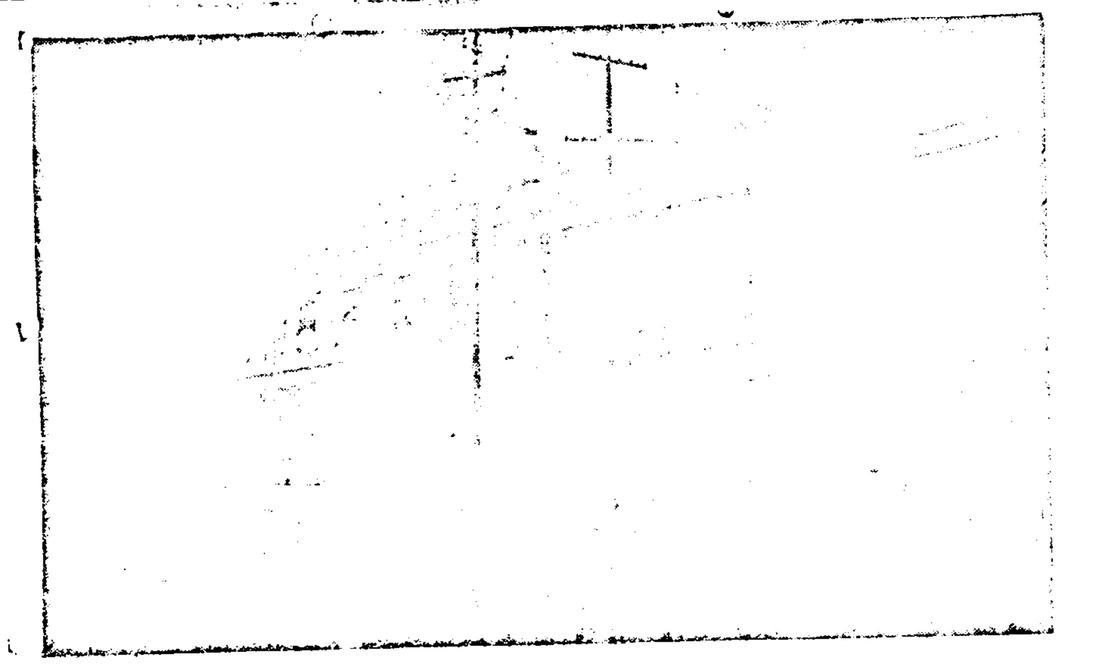
Wij denken hierbij aan Zijn woorden gesproken bij het derde lustrum van de vereniging en bij de inzegening en plechtige ingebruikstelling van de nieuwe vleugel, waarmee het R.K. Zeemanshuis eind 1941 verrijkt werd.

De werkzaamheden van het Apostolaat ter Zee in ons gebiedsdeel zijn in de oorlogstijd uitermate toegenomen. Niet alleen dat de uitbreiding van het gebouw het maakte tot een van de voornaamste en meest bezochte zeemanscentra ter wereld, maar zij die de huidige nood van den zeeman weten te peilen, weten ook welk een arbeid er verzet is en nog moet verzet worden op geestelijk, moreel, cultureel en sociaal gebied.

Hier wordt inderdaad dag in dag uit om zielen, om levens, om gezinnen geworsteld. De waarde van dit grote werk is bovenal door ons Kerkelijk Gezag alhier ten hoogste geapprecieerd: „ik kan U niet genoeg bedanken voor het schone en edele werk, dat U allen met zoveel liefde en toewijding verricht. Moge de goede God en Maria, de Sterre der Zee, het zegenen, tot heil van de zeevarenden, die U allen en ook ons zo dierbaar zijn".

De zeelieden mogen zich verheugen dat zij een bisschoppelijken beschermer hebben in onzen Kerkvorst, die de grondlegger is van het Apostolaat, die het onverminderd een warm hart blijft toedragen en die in zijn dagelijks gebed Gods zegen over de zeevarenden afsmeekt.

Moge de steun en de zegen van onze Bisschoppen steeds ons Zee-apostolaat vergezellen. Ons werk, ons tehuis, alle zeelieden, van welke nationaliteit, of godsdienst dan ook, zullen hiervan de onschatbare voordelen ondervinden.

HET ZEEMANSHUIS AAN DE KLIPSTRAAT, OTRABANDA.

„een van de voornaamste en meest bezochte zeemanscentra ter wereld . . . ."

Aruba.

VIERING EEUWFEEST VICARIAAT.

Het 100 jarig-bestaan van het Curaçaose Apostolisch Vicariaat werd zeer plechtig gevierd in de St. Franciscuskerk te Oranjestad. De vroegmis werd bijgewoond door zeer velen, die te Communie gingen. De plechtige hoogmis ving aan om kwart voor negen en werd gecelebreerd door den Pastoor Theodardus Bartel O.P. met assistentie van Pastoor Silvester M. Hagemans O.P. van de Parochie van St. Theresia te Wishi op Curaçao, als diaken en Pater Aloysius D. Frunt O.P. kapelaan van de St. Franciscuskerk te Oranjestad als subdiaken.

Het koor der Frères zong de Mis van Perosi en de orgelbegeleiding berustte bij Frère Directeur. Het koor zong uitstekend vooral de solo bij het Kyrie en de Benedictus gezongen door Frère Bernard waren schitterend.

Onder het H. Offer hield Pastoor Th. Bartel O.P. een zeer mooie toespraak, die zeer in de smaak viel bij de talrijke aanwezigen.

Om 17.30 uur was er een plechtig Lof, wederom bijgewoond door zeer velen, waaronder het koor der Frères zong.

Ook in de overige parochies werd het feest met veel animo gevierd en na afloop der H. Diensten werd het Te Deum laudamus gezongen. Gezien de tegenwoordige abnormale tijdsomstandigheden is dit eeuwfeest zeer goed geslaagd.

Votiefkapel op Alta Vista.

Het schijnt, dat de Arubaanse Katholieken dit eeuwfeest niet voorbij willen laten gaan, zonder een aandenken aan deze grote dag te behouden. Zodoende schijnen er plannen te bestaan, om op de plaats genaamd Alta Vista, waar de gelovigen van 100 jaar geleden zich verzamelden om des Zondags hun rozenhoedje te bidden, bij gebrek aan priesters om de H. Mis op te dragen — een votiefkapel te bouwen ter ere van de H. Maagd. En dit tevens tot een soort bedevaartplaats te maken. Bij velen zou dit prachtig idee zeker in goede aarde vallen. De quaestie is om propaganda te maken voor dit schoon en verheven doel. Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P. zal ongetwijfeld bereid zijn Zijn medewerking hiertoe te verlenen.

ONZE ONDERGRONDSE RIVIER.

3 Maanden tot niets-doen gedwongen?

Tot heden toe heerst er nog steeds dezelfde doodse stilte bij de boormachine. De boorders zijn aan het uitrusten in afwachting van boren, die komen zouden uit Maracaibo, alhoewel de vier duims boren tot nu toe niet geärriveerd zijn. Heel waarschijnlijk zullen deze boren in de Verenigde Staten van Noord Amerika besteld moeten worden, zodat er op zijn minst een kleine drie maanden overheen zal gaan voor men opnieuw zal kunnen beginnen met het perforeren. Intussen horen wij, dat er brieven van Frère Apollinaire binnenkwamen, waarin de Frère zijn gezegde of bewering handhaaft, dat er zoet water aanwezig is en dat hij aanraadt om verder door te boren. Men zegt dat de Gezaghebber een bespreking had met den Gouverneur en andere Curaçaose waterexperts over deze quaestie en dat er besloten werd om door te boren.

DUURTEBIJSLAG.

Het is ons ter ore gekomen, dat de beide Olie Maatschappijen d.i. Lago & Eagle, haren employees en arbeiders een aardige salarisverhoging gaven met het oog op de huidige abnormale tijdsomstandigheden. Dit is te beschouwen als een duurtebijslag. Wij kunnen deze genomen maatregel niet anders dan toejuichen en zouden gaarne zien dat ook het Gouvernement dit mooie voorbeeld navolgde. Meer in het biezonder gedenke men de lage ambtenaren, die een harde, ja haast onmogelijke strijd moeten voeren om het hoofd te bieden aan de dagelijkse toenemende levensstandaard. Dit is zeker ook het geval met de douanekommiezen, die zeer hard moeten werken en zelfs hun vrije tijd moeten opofferen om het Gouvernement behulpzaam te zijn. Wij hopen, dat het Gouvernement deze kleine ambtenaren zo spoedig mogelijk zal tegemoet komen met een billijke salaris-verhoging.

GROTE VERZOENDAG.

Jom Kipoer werd eveneens op Aruba door de Joodse gemeente gecelebreerd. 's Middags hield Rabbijn Emanuel uit Curaçao een speciale dienst ten huize van den heer Wolfenzao te San Nicolas, alwaar zeer velen tegenwoordig waren. Na afloop was er een diner, waarbij verschillende Nederlandse en Amerikaanse Officieren van de Israëlietische Gemeente aanzaten.

ARUBA TIVOLI CLUB.

De internationale tenniswedstrijd Tivoli Club versus Club Paraiso van Caracas werd Vrijdag jl. voortgezet op de baan van de Aruba Tivoli Club. Club. Zoals men zich kan herinneren werd de eerste wedstrijd (enkel) gewonnen door Aruba (Jess. E. Upp) en de tweede wedstrijd (heren dubbel) door Caracas. Vrijdagmiddag zou de meest interessante en de meest spannende wedstrijd aanvangen nl. onze Arubaanse kampioen Vi Henriquez v.s. den Paraiso kampioen Leopoldo Marquez. Er was veel publiek, dat in spanning de wedstrijd gadesloeg. Het spel begon schitterend en bovendien in het voordeel van Aruba, dat de stand direct bracht op 3—6 en 4—6 Doch Caracas wist vlak hierop de stand in zijn voordeel te veranderen, door namelijk een game te maken met 6—4 in Caracas' voordeel en alweer 6—0 evenzo in het voordeel van Caracas. Jammer genoeg, dat het volgend spel niet ten einde kon komen, wegens het invallen der duisternis. Noodgedwongen moest gestaakt worden met de stand 8—8. De volgende dag, Zaterdagmiddag om 15.30 uur werd deze buitengewoon interessante wedstrijd voortgezet.

Marquez (Caracas) won de laatste set met 10—8 en hiermede de wedstrijd. Het publiek genoot zeer van het mooi spel van beide partijen. Dezelfde middag werd de wedstrijd Benny Henriquez versus Mendez gespeeld die door Benny werd gewonnen met 6—2; 6—2 en 6—1.

Zondagmiddag had de laatste wedstrijd plaats nl.: dubbel: Caracas L. Marquez & V. Corao versus Vi Henriquez & Jesse Upp eveneens door Caracas gewonnen, 4—6; 6—3; 6—2; 7—5.

Hiermede kwam een einde aan een mooie serie wedstrijden, die naar wij hopen meermalen herhaald zal worden tevens de wens uitsprekende, dat onze Arubaanse kampioen Vi Henriquez dan de volgende keer met een glansrijke overwinning uit de strijd zal komen. Na afloop van de wedstrijden was het uitreiking van de 2-jarige wisselbeker door de Findlay-sportcommissie. Hierna bedankte de Voorzitter van de A.T.C. de Caracasspelers in een korte redevoering. Verder werd er gedanst in de Aruba Tivoli Club tot 20 uur.

De volgende ochtend werden de Caracasspelers naar het vliegveld gebracht door het bestuur en leden der A.T.C.

„CAMEL"-TROPEE.

De bekende koopman te Aruba, de Heer E. Kroon van de Winkel Handel Maatschappij heeft een tropee (Camel tropee) beschikbaar gesteld voor den winnaar van een dominowedstrijd, die Zondag jl. begonnen is. Er heerst zeer veel animo voor deze wedstrijd en reeds vorige Zondag begon men in de bar van het vliegveld, alwaar een lange rij van auto's te zien was. Uitslag van de eerste wedstrijd van Zondag jl. is ten voordele van den Heer Portilo die bovenaan stond; dan volgt de Heer Machi Arends en vervolgens de Heer Valbuena. Deze wedstrijden zullen verscheidene Zondagen duren.

BONAIRE.

VIERING VAN HET EEUWFEEST OP BONAIRE.

Twee grote pauselijke vlaggen bij de poort voor de St. Bernarduskerk te Kralendijk kondigden de viering van een groot kerkelijk feest aan. In de hoeken van het presbyterium stonden eveneens twee grote pauselijke vlaggen schuins als tropeeën opgesteld, terwijl reusachtige letters en cijfers „Vicariato Apostolico 1842 — 1942", de aard van het feest nader omschreven. Vóór de vroegmis gingen zeer veel paröchianen te communie, terwijl het gerenommeerde zangkoor onder de Hoogmis voor echt feestelijke zang zorgde.

's Avonds om 19 uur was de kerk weer geheel vol en volgde in doodse stilte de feestpreek van Pastoor Marmertus D. Latour O.P., die na een uiteenzetting van het historisch gebeuren de ouders aanmaande **om door een zorgvuldige opvoeding te huis het werk van de Missie aan te vullen en te vervolmaken.** Zonder medewerking van de ouders blijft al het zwoegen van de Missie half werk en blijven de resultaten beneden de verwachtingen.

Pastoor Thomas Wolters O.P., van Rincon mocht zich niet minder verheugen in een groot aantal communicanten en een aandachtig auditorium bij de feestpreek van 's avonds.

Katholiek Bonaire heeft zijn volle aandacht geschonken aan het Eeuwfeest van het Vicariaat en studeert de kranten erover door van A tot Z.

DE BEATRIX-SCHOOL.

Aangezien het gebouw van de Openbare school op Bonaire nodig is voor kazerne, heeft het Gouvernement een andere localiteit gehuurd om de Beatrix-School in onder te brengen.

- INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

U, GEEFT, WIJ DRAAIEN.

Het is 's avonds om zeven uur donker
Geen lichtje en mag bij ons aan
Toch leven wij hier heel gezellig
Al zien wij elkander niet staan
Want we hebben een oud gramofoontje
Zo'n echt ouderwets lollig ding
Maar we hebben slechts enkele platen
En dat is nog allemaal swing
Maar die platen zijn bijna versleten
Het is niet meer een streling voor 't oor
Want de naald komt bij wijze van spreken
Er bijna aan d'andere kant door
Nu zouden wij U willen vragen
(Soldaten zijn immers niet bang):
„Hebt U voor ons niet een plaatje
Met hot-jazz, een walsje of zang?"
U heeft ze heus niet te brengen
Bel even maar op naar de krant
U legt ze klaar en wij komen ze halen
Dan gaat weer de zorg aan de kant.
Wij danken U allen bij voorbaat
Van d'eenzaamheid hebt g'ons verlost
En wij beleven weer prettige dagen
Hier op onze oerstille post

Sergeant K.N.I.L.
L. van der Horst.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN Vr., 24 Sept.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Langree, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.
Dok Afdeling: Hr. Van Hasselt, tel. 468.

— **Sportclub „Asiento"**: As. Zondag 27 September de lang verwachte uitdagingswedstrijd van de Combinatie „Asiento — „Groot Kwartier" Veteranen tegen „Asiento".

De oude heren hebben beloofd die broekjes eens te laten zien hoe voetbal gespeeld wordt, en op welke manier je doelpunten maakt. De Reus van Twente zal het heiligdom der verdedigers op zijn bekende manier verdedigen.

Houdt uw Zondagmiddag vrij om deze wedstrijd bij te wonen.
Terrein Groot Kwartier. Aanvang 16.30 uur.

— **Sportclub „Asiento" junioren voetbal**: As. Zondagmorgen 27 September vriendschappelijke wedstrijden „Asiento" C — „Groot Kwartier" C. Terrein Groot Kwartier. Aanvang 9.00 uur.

Om 10.00 uur „Asiento" B — „Groot Kwartier" B.

Curaçao.

LUITENANT-ADMIRAAL FÜRSTNER OP CURAÇAO.

Gistermiddag is Luitenant-Admiraal Johannes Theodorus Fürstner, Minister van Marine, voor een bezoek van enkele dagen uit Jamaica alhier per extra vliegtuig aangekomen. De Luitenant-Admiraal werd op Hato verwelkomd door Zijne Excellentie Dr. Piet A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao, die Zich, vergezeld van Luitenant-Adjudant Emile C. J. M. van de Laarschot, naar het vliegveld had begeven.

De gebruikelijke erewacht van schutters onder leiding van Luitenant George Seppen stond aangetreden, toen het vliegtuig daalde. Vier roffels, gevolgd door de eerste vier maten van het „**Wien Neêrlands Bloed**" werden als eerbewijs aan den hogen gast gebracht, waarna de Nederlandse en Geallieerde stafofficieren aan den Minister werden voorgesteld.

Verder waren op het vliegveld aanwezig Zijne Hoogwaardigde Excellentie, Mons. P.I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, Ds. Hendrik W. Eldermans, Rabbijn Izaak J. Cardozo, namens de verschillende kerkgenootschappen, alsmede hoofdambtenaren, hoofden van dienst e.d.

Op de binnenplaats van het Fort Amsterdam stond een erewacht van Mariniers opgesteld.

Later in de middag werd ten paleize een receptie gehouden, waarvan eveneens een druk gebruik gemaakt werd door de voornaamste vertegenwoordigers uit alle kringen van onze maatschappij. De beide Excellenties bewogen zich, toen alle gasten aan Haar waren voorgesteld, vrijelijk temidden der gasten, zodat het uur van scheiden nog betrekkelijk spoedig aanbrak.

Als bizonderheid kan vermeld worden, dat de Luitenant-Admiraal een vlag voert, waar vier sterren op aangebracht zijn in dezelfde trant als de drie ballen, welke in de Gouverneursvlag staan. Een Schout-bij-nacht voert twee sterren (Schout-bij-nacht Robinson bijvoorbeeld), een Vice-admiraal drie, en een Luitenant-Admiraal vier sterren. Deze vlag is momenteel op het Waterfort gehesen ter ere van den hogen gast, die op het paleis logeert. Op het paleis kan vanwege de aanwezigheid van Harer Majesteits vertegenwoordiger (den Gouverneur) in het gouvernements-huis natuurlijk niet de admiraalsvlag staan. De C 429, welke de Minister gedurende zijn aanwezigheid alhier zal gebruiken, zal ook steeds de Viersterren-Vlag voeren, tenzij de Gouverneur zelf ook in de auto zit, in welk geval de Ballenvlag gehesen wordt.

* * *

Hedenmorgen bracht Minister Johannes Th. Fürstner een bezoek aan het bureau van Schout bij Nacht Arthur G. Robinson, den bevelhebber van alle strijdkrachten. Ook werd een bezoek gebracht aan het bureau van den A.M.C., Carel J. Baron van Asbeck, den bevelhebber der Nederlandse strijdkrachten.

Het Waterfort werd eveneens bezocht. Vanmiddag van 16 — 17 uur zal Zijne Excellentie een bijeenkomst hebben met de Staten van Curaçao.

Van 17.30 uur — 19.— uur wordt er een cocktailpartij gehouden ten huize van Schout bij Nacht Arthur G. Robinson ter ere van den Vlootvoogd. Om 20.30 uur is er een persconferentie ten Gouvernementspaleize.

MINISTER FURSTNER TOT HET CURAÇAOSE VOLK.

De Minister van Marine-luitenant Admiraal Johannes Th. Fürstner heeft gisteren de volgende radio-rede gehouden:

Rijksgenoten,

Inwoners van het Gebiedsdeel Curaçao,

Met vreugde grijp ik de mij geboden gelegenheid aan, U allen op de avond van mijn aankomst via de Curaçaose omroep te begroeten. Ik had het geluk het Oostindische deel van het Koninkrijk herhaaldelijk te begroeten, maar in mijn langdurige marine-loopbaan had ik veel van de West gehoord, maar had dit gebiedsdeel jammer genoeg nimmer betreden. Het was mij daarom een vreugde van den Gouverneur van Curaçao de vriendelijke uitnodiging te ontvangen, bij gelegenheid van mijn bezoek in de Verenigde Staten van Noord-Amerika ook een bezoek te brengen aan Curaçao. Van harte heb ik de uitnodiging aanvaard. Vooreerst om mij als Minister van Marine en Bevelhebber der Nederlandse strijdkrachten met eigen ogen hier te overtuigen van de verdediging en... de mogelijkheden van aanval. Dit is uiteraard onze eerste en voornaamste taak, want ik behoef U, inwoners van Curaçao, Aruba, Bonaire, St. Eustatius, St. Maarten en Saba niet te zeggen, van welk eminent strategisch belang de beheersing der zeewegen voor ons en voor onze bondgenoten is.

Voor zover het mij in de mij beschikbare tijd mogelijk is, zal ik, kennis makend met uw Staten en met prominente figuren onder u, alsmede in vertrouwelijke gedachtenwisseling met uw Gouverneur, ook kennis nemen van al die algemene problemen, waarvan een uiteenzetting uwerzijds mij dienstig zou kunnen zijn als lid van het cabinet. Ik moge van deze gelegenheid gebruik maken de strijdkrachten te land en ter zee, die hier werkzaam en waakzaam zijn, mijn waardering te betuigen voor haar ijver en toewijding; ik moge ook danken al degenen, die onze zeelieden helpen aan goede ontspanning. Tenslotte moge ik u de verzekering geven, dat Curaçao een grote plaats inneemt in ons gedachtenleven ook in de eerste plaats in dat van H. M. onze geëerbiedigde Koningin maar in Londen in Oost-Indië en in Nederland. „Nog houdt het pleit voor dwang en vrijheid aan."

Nog is een groot deel, het grootste deel van het Koninkrijk, bezet. Maar het daghet in het Westen. In het Oosten lijdt de vijand bloedige verliezen; aan de horizon van het Westen dagen de legioenen, de zee- en luchteskaders van de tegen de tyrannie verenigde naties op.

Van ons Westelijk gebiedsdeel Curaçao, van hier, waar onze vlag vrij waait wordt mee de overwinning van ons Koninkrijk voorbereid.

Van harte hoop ik, dat de toekomstige geschiedschrijver getuigen zal, hoe in de bevrijdingsstrijd, in de oorlog tussen goed en kwaad, in het herstel van ons aloude Oranjehuis, Curaçao, een grote, een trotse, een eervolle plaats innam.

* * *

You will allow me to add a few words for our British and American comrades overhere. I am glad indeed to see them and I may assure them that we very deeply appreciate their precious help and the work we are doing now together will and shall be the pledge for our common work in the future.

United we stand: united, victory will be ours!!

MINISTER FURSTNER NAAR R. K. MILITAIR TEHUIS.

Naar wij vernemen, zal Luitenant-Admiraal Johannes Th. Fürstner, Minister van Marine, alle militaire instellingen alhier bezoeken. De Minister zal het R. K. Militair Tehuis, Pietermaai, bezoeken Zondagmorgen 11 uur.

PAN AMERICAN AIRWAYS OP CURAÇAO.

De verkeersafdeling van de Pan American Airways deelde Aneta in New York mede, dat de instelling van een dienst van 3× per week van Miami naar La Guaira **via Curaçao** in studie is. De toestemming van de burgerlijke luchtvaart-autoriteiten der Verenigde Staten wordt afgewacht. Besprekingen worden gevoerd met de autoriteiten in Venezuela en op Curaçao.

De dienstregeling is nog niet opgesteld. De nieuwe regeling zal de verbinding van 2× per week met Venezuela vervangen.

C.S.M.-OFFICIER VOOR DE BIEZONDERE RECHTBANK.

Hedenmorgen werd de zaak tegen den C.S.M. officier Martens voor de Biezondere rechtbank voortgezet en als eerste getuige werd gehoord de Heer Zee, Walkapitein van de C.S.M.

Deze getuige had niet veel nieuws te vertellen en de voornaamste quaestie waar het over ging was betreffende de bekwaamheid of onbekwaamheid van het personeel op de schepen ten tijde, dat Kapitein Martens gesommeerd werd om uit te varen.

De Heer Zee deelde aan den President mede, dat hij niet kon zeggen of hij de bemanning bekwaam achtte, doch vertelde in antwoord op de hem gestelde vragen, dat 1 extra-machinist per wacht werd aangesteld omdat men bang was dat de bemanning niet voldoende geschoold was.

President Süthoff wenste niet verder aan te dringen zodat werd overgegaan tot het horen van den Heer Van Driel den Vertegenwoordiger op Curaçao van de officieren der C.S.M. schepen.

Getuige Van Driel.

Gelijk bij het verhoor van den Heer Zee handelden de vragen, die aan deze getuige gesteld werden, voornamelijk ook over de bekwaamheid of onbekwaamheid der bemanningen. In verband hiermede deelde de getuige aan de Rechtbank mede, dat de A.M.C. hieromtrent zelf verklaard had, dat de bemanningen van de schepen onvolwaardig was, doch dat hij de schepen wel in staat achtte „het reisje" te maken. De Heer Van Driel merkte hierbij op, dat het toch oorlogstijd was en dat er een paniek zou zijn uitgebroken, indien er op zee iets gebeurd zou zijn.

De President achtte dit ook mogelijk met geschoold personeel, doch de Heer Van Driel merkte op, dat de kans met ongeschoold personeel zeker 100% groter zou zijn.

Omtrent de vraag of de weigering van de bemanningen om te gaan varen meer een loonquaestie was dan wel het varen met een onvolwaardige bemanning betrof, zonder dat de Directie hiervoor de verantwoordelijkheid aanvaardde, was de Heer Van Driel van mening, dat allebei even belangrijk waren.

Ook zeide de getuige, dat de contactcommissie welke door den Gouverneur was ingesteld, had beslist, dat een verklaring zou worden uitgegeven omtrent de volwaardigheid van de schepen. De Heer Van Driel nam daarom ook aan, dat men dat gedaan had en had den Heer Martens dienovereenkomstig geïnstrueerd.

„De Heer Martens had natuurlijk vertrouwd op hetgeen hij van mij gehoord had. Bovendien moet het schip zo snel klaargemaakt worden om uit te varen, dat er geen tijd meer zou zijn om een verklaring te zoeken".

De President wilde van deze getuige weten wat men eigenlijk zou hebben aan een dergelijke verklaring. Hierop antwoordde de Heer Van Driel dat als er iets gebeurd zou zijn de officieren aansprakelijk zouden kunnen worden gehouden, terwijl bij de uitgifte van een verklaring door de Directie, deze vanzelfsprekend de verantwoordelijkheid zou dragen.

Dit vond de President inderdaad een redelijke uitleg.

In verband met de aanwezigheid van Minister Fürstner deelde de President mede, dat de zitting even zou moeten worden geschorst. Het laatste deel van de zitting kon daarom heden niet gepubliceerd worden, zodat wij dit morgen zullen plaatsen.

OUD-GOUVERNEUR WOUTERS EN HET VICARIAAT.

Naar wij vernemen heeft Z.H.E. Mons. P. I. Verriet O.P., Apostolische Vicarius van Curaçao, van de Familie Wouters in San José, Costa Rica, een gelukwens ontvangen ter gelegenheid van het feest van het Vicariaat.

ER MOET VERZEKERD WORDEN.

De Gouvernementspersdienst meldt het volgende:

In de laatste tijd is het voorgekomen, dat handelaren in verband met de hoge oorlogsrisico premiën ladingen niet tegen oorlogsrisico wensen te verzekeren in het vertrouwen, dat de voor hen gestelde goederen niet verloren zullen gaan en zij in dat geval een extra winst zullen maken.

De Deviezencommissie vestigt er de aandacht op, dat bij het verloren gaan van onverzekerde partijen niet alleen de betrokken handelaar een verlies zal lijden doch ook voor het Gebiedsdeel kostbare deviezen dienen te worden afgegeven zonder dat daar goederen voor worden ontvangen. De Deviezencommissie heeft voorgeschreven, dat alle ladingen welke een waarde van ƒ 1000.— te boven gaan tegen oorlogsrisico verzekerd moeten zijn.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Bewakingsdienst.

De aandacht van de wachtcommandanten, hun plaatsvervangers en de andere deelnemers aan de vervolgcursus wordt er op gevestigd, dat de schietoefening van Zondag 20 September jl. welke tengevolge van de weersomstandigheden gestaakt moest worden, op **Zondag 27 September as.** wordt voortgezet. Betrokkenen moeten om 9 uur op het schietterrein Hato aanwezig zijn in uniform.

Geen geweren medebrengen.

HET RODE KRUIS.

Transport Colonne.

De inspectie op Zaterdag 26 September as. is tot nader order uitgesteld.

Zondag 27 September 9 uur. Verplichte scheepsoefening voor de Mobile Sectie.

PING-PONG VOOR LEDEN VAN KOOPVAARDIJ EN MARINE.

Voor leden van de koopvaardijvloot en de Marine is voor morgen, Zaterdagavond, 20 uur, een ping-pingwedstrijd georganiseerd in het R. K. Zeemanshuis („The Allied Sailors' Home") aan de Klipstraat, Otrabanda.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: E. del C. Brands, tijdl. kommies der belastingen 2de klasse alhier 14 dagen, wegens andere redenen dan ziekte; ingang 11 October 1942; Mej. Z. C. E. Peiliker, tijdl. schrijfster ter Administratie van Financiën, 2 weken, wegens andere redenen dan ziekte; A. G. van der Dijs, schrijver ten Postkantore alhier, 3 dagen, wegens andere redenen dan ziekte; Mej. O. G. van der Veen, tijdl. schrijfster op het kantoor van den Directeur van de Landsradio- en Telefoondienst, 2 weken wegens andere redenen dan ziekte; ingang 21 September 1942.

Benoeming: Mevrouw O. van der Veen-Meyer, onderwijzeres tweede klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaamgesteld aan de Wilhelminaschool voor M.U.L.O. alhier; H. Oduber, chef van het Postkantoor op Aruba, tot leraar aan de Gouvernements-leergang tot opleiding voor het vakexamen voor benoembaarheid tot klerk op Aruba; Mej. A. C. Winkel, tijdl. kwekelinge aan de Hendrikschool voor M.U.L.O. tot tijdl. onderwijzeres voor 3de klasse; Mej. E. L. Maduro tot tijdl. vak-onderwijzeres in de Franse taal aan de Wilhelminaschool voor M.U.L.O.; Mej. M. Th. Apostel, Mej. A. A. Harms en Mej. S.L. Statius Muller tot tijdl. schrijfsters ter Gouvernements-Secretarie; R. Piepersz, adjunct-commies tot Ambtenaar van het Bevolkingsregister op Curaçao; L. E. van der Jagt, tot tijdl. Controleur bij de dienst voor Sociale Zaken.

Eervol ontslag aan: D. H. Garmers, assistent der belastingen op Aruba; J. Menge, als lid van de Voedselvoorzieningscommissie op Curaçao, onder dankbetuiging voor de diensten, welke hij als zodanig aan het Gebiedsdeel Curaçao heeft bewezen; Mej. J. C. Evertsz, klerk ter Gouvernements-Secretarie, op haar verzoek.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

WERELDNIEUWS

NIEUWE OPLEVING VAN DE STRIJD OP NIEUW GUINEA.

Murlin Spencer seint van MacArthurs Hoofdkwartier in Australië:

De botsingen tussen Geallieerde en Japanse patrouilles in de wildernissen rond Ioribaiwa, op 50 kilometer ten Noorden van Port Moresby, werden gisteren hernieuwd terwijl Geallieerde gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers onophoudelijke aanvallen deden op de vijandelijke bases te Buna en Kokoda.

Een zegsman van MacArthurs Hoofdkwartier zeide, dat verliezen werden geleden aan beide zijden gedurende de gevechten tussen patrouilles op de Zuidelijke hellingen van de hoge Owen Stanley keten, doch er is geen teken van enige verdere Japanse voortgang. Men gelooft hier, dat de voortdurende beschieting van de vijandelijke verbindingslinies tussen Buna en Ioribaiwa de Japanners ontzettend hindert in hun reeds moeilijke taak om hun vooruitgeschoven troepen te blijven voorzien van voedsel en ammunitie.

Het communiqué maakte bekend, dat Geallieerde gevechtsvliegtuigen Woensdag drie vluchten uitvoerden over het gebied van Buna. Hierbij werden tijdens de eerste aanval 7 schuiten getroffen met kanon- en machinegeweervuur.

Bij de volgende vluchten werden voorraad-opslagplaatsen en gebouwen bestookt. Voor de eerste maal in meer dan een week daagden Japanse gevechtsvliegtuigen de Geallieerde aanvallers uit toen 6 Nullen vliegtuigen van het 0-type opstegen in een poging de aanval uiteen te slaan. De poging had geen succes, hoewel een Geallieerd vliegtuig niet naar zijn basis terugkeerde. De vluchten van de gevechtsvliegtuigen volgden na een nachtelijk bombardement op Buna waarbij een ton bommen werd geworpen op vliegvelden en installaties en grote branden werden veroorzaakt. In het gebied van Kokoda tussen Buna en de Japanse voorposten beschoten Geallieerde gevechtsvliegtuigen een brug en een vijandelijke paktrein. (MacArthurs Hoofdkwartier in Australië (AP) 25.9).

VERLIEZEN VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat de Noordamerikaanse torpedojager „Jarvis" in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan is verdwenen zonder een spoor achter te laten. Waarschijnlijk is het schip tot zinken gebracht door vijandelijke duikboten of vliegtuigen. Ook het hulptransportschip „Little" werd tot zinken gebracht gedurende de operaties van onlangs bij de Stalomonseilanden. Het mogelijke verlies aan levens op de twee schepen wordt geschat op 250 man (Washington, (AP) 24.9).

DUITSE VOORBEREIDINGEN IN NOORWEGEN.

Noorse kringen deelden mede, dat de Duitsers nieuwe luchtafweerbatterijen installeren en nog duizenden mijnen langs de Noorse kust zaaien in een algemene versterking van de anti-invasie defensies. Het Noorse plan is maandenlang in uitvoering geweest, doch sedert de overval van Dieppe zijn nog duizenden arbeiders aan het werk gezet en dit werk wordt 24 uur per dag en 7 dagen per week voortgezet. Naar men zegt mogen de arbeiders de plaats niet verlaten waar zij werken, vanwege een mislukte staking van duizenden Noren, die protesteerden tegen de „onhoudbare toestanden." Vele stakers werden gearresteerd. In Narvik zijn machinegeweren en lichte artillerie geplaatst in elk huis nabij de haven, terwijl en een kanon midden in de stad is geplaatst. Dit is typisch van de andere punten langs de kust (Londen, (AP) 24.9).

JAPANS TEKORT AAN MANKRACHT.

Een teken, dat er een Japans tekort aan mankracht bestaat, vooral op de boerderijen, was vervat in een bericht uit Tokio, dat door de radio van Berlijn werd uitgezonden. Hierin werd gemeld, dat de studenten van hogescholen en universiteiten alsmede soldaten dit jaar zouden worden gebruikt om de Japanse oogsten te helpen inhalen. De radio zeide, dat vele Japanse soldaten uit de militaire dienst zouden worden ontheven voor dit werk (New York, (AP) 24.9).

DE WEG NAAR ALASKA.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog Henry Lewis Stimson maakte bekend, dat de verkeersweg naar Alaska ongeveer 1 December voor gebruik gereed zal zijn en dat het verkeer zich gestadig over zijn lengte van meer dan 2500 kilometer zal bewegen tot de lentedooi hem oppasseerbaar maakt in April of Mei. Hij zeide, dat de weg niet alleen maanden vóór de vastgestelde tijd wordt voltooid, maar in plaats van een voorgenomen ruwe „pioniers" weg, de verkeersweg, gelijk die thans gebouwd wordt door het corps genietroepen, een goed genivelleerde, goed gedroogde weg voor vrachtauto's wordt over practisch zijn gehele lengte en voor grote stukken een tweerichtingsverkeer zal toestaan (Washington, (AP) 25.9).

DE FRANSE VLAG BLIJFT BOVEN MADAGASCAR WAPPEREN.

Het Nieuws Departement van het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken deelde mede, dat geheel Madagascar onder de militaire jurisdictie is geplaatst, doch dat de souvereiniteit van Frankrijk ongeschonden blijft en de Franse vlag boven het eiland blijft waaien (Londen, (AP) 25.9).

FINLAND ZAL DE STRIJD NIET STAKEN.

Het Finse Inlichtingen Bureau gaf een officieel communiqué uit, waarin men de buitenlandse berichten omtrent de verklaring van de Finse legatie in Washington als zou Finland gereed zijn voor een afzonderlijke vrede met de Sovjet Unie brandmerkte voor „vals en ongegrond". Het communiqué verklaarde, dat de Finse legatie in de afgelopen week een persconferentie gehouden heeft teneinde, wat men noemde de onjuiste en misleidende berichten te weerleggen over de toestand in Finland. De berichten, zeide men, waren de laatste tijd verschenen in de Noordamerikaanse nieuwsbladen. Het communiqué voegde hieraan toe, dat de politiek, die door de Finse Regering gevolgd wordt en die door verschillende Finse staatslieden omschreven is, in gedrukte vorm op de persconferentie werd voorgelegd. Men zeide, dat de verkeerde conclusie die daarbij getrokken werd — en in het bizonder buiten de Verenigde Staten — de mening deed opkomen, dat de Finnen gereed waren om alle vijandelijkheden te staken. Het communiqué legde er de nadruk op, dat Finlands oorlogspolitiek onveranderd blijft (Helsinki, (AP) 25.9).

EEN DAPPER VOORBEELD.

Een bericht uit Vichy aan het nieuwsblad „Die Nation" deelde mede, dat Monsignore Chattal, Bisschop van Parijs, de Davidster draagt als protest tegen de maatregelen, die door de Franse autoriteiten tegen de Joden genomen zijn. Het bericht zeide, dat het voorbeeld van zijn „gevaarlijke persoonlijke handeling" wordt gevolgd door vele andere Geestelijken en Nonnen, waardoor een „machtige indruk op het volk wordt gemaakt" (Bern, (AP) 24.9).

De Acht Apostolische Vicarii van de zes Eilanden van Curaçao 1842-1942.

Mgr. Ceslaus H. J. Reijnen

VIERDE APOSTOLISCH VICARIUS

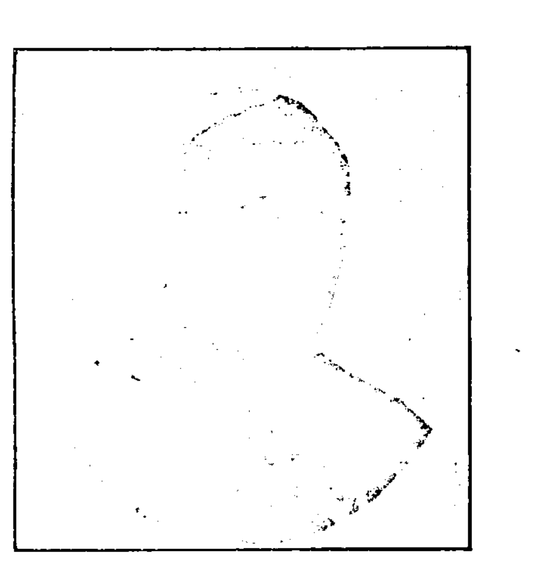
door

PATER MAMERTUS DOMINICUS LATOUR O.P.

De Hoogeerwaarde Pater Ceslaus Hendricus Jacobus Reijnen O.P. was als bij volksstemming aangewezen om Mgr. Petrus A. H. J. van Ewijk O.P. op te volgen.

En met reden. Hij werd geboren te Nijmegen op 29 November 1830, deed zijn religieuze professie 14 November 1858 en werd 10 Augustus 1863 priester gewijd.

In 1867 werd hij reeds Novicenmeester en Professor in de Moraaltheologie; van 1876 tot 1884 stond hij als Provinciaal aan het hoofd van de Nederlandse Provincie. In die hoedanigheid maakte hij in 1881 als eerste visitator kennis met de Missie. Met de grootste voldoening legde hij in een brief van 15 September 1882 getuigenis af van zijn bevindingen. Hij werkte in Nederland voor het oprichten van parochiële jongensscholen op Curaçao en stelde pogingen in het werk om drie Franse Paters Montfortanen naar de Missie uit te zenden om een internaat voor jongens te beginnen.

MGR. CESLAUS H.J. REIJNEN O.P.
Bisschop van Assurië.

4e Apostolisch Vicarius van Curaçao.

Drie jaar na het beëindigen van zijn provincialaat, werd hij gekozen tot Vicarius Provinciaal **in de Missie en** hoofd van het klooster te Pietermaai. Als hij gewild had, zou hij Socius geworden zijn van den Hoogeerwaarden Pater Larocca, O.P. Generaal der Orde, maar hij liet deze hoge waardigheid liever varen voor het missiewerk. Op 12 Augustus 1884 scheepte hij zich in en kwam hier aan de 14e September.

Ex-Provinciaal wordt schoolmeester.

Juist bij zijn komst in 1884 ontbrandde er een hevige strijd op onderwijsgebied. De Koloniale Raad had een wet in behandeling genomen, waardoor behalve scholen voor lager onderwijs, ook scholen voor uitgebreid onderwijs van staatswege zouden gesticht worden.

Destijds had een dergelijke geste maar één betekenis: het was de doodsteek voor het katholiek onderwijs. De 5e Juli 1884 werd de verordening aangenomen. Men wreef zich reeds de handen, nóóit had men de Missie zo gloeiend te pakken gehad! Maar kort voor het beëindigen van de fatale termijn diende de Hoogeerwaarde Pater Reijnen de onderwijsacte in, waarvan hij buiten hun weten in bezit was en vroeg officieel de bevoegdheid aan om een school te beginnen. Het verlof kon niet geweigerd worden en zo werd de 16e Januari 1885 een katholieke jongensschool geopend te Pietermaai in de localen van de Club „San Hose".

Reijnen, Lector in de Theologie en oud-Provinciaal, werd hoofd van de school en stond de gehele dag in de klas; enkele paters fungeerden voor ondermeester.

Tegen de 15e Juli 1885 zou een gouvernementsschool worden geopend, die de kinderen van de meer gegoeden bij gebrek aan een katholieke school ongetwijfeld moest trekken. Maar veertien dagen voor deze school haar poorten ontsloot, trok de katholieke jeugd van Otrabanda naar een nieuwe katholieke school, die met inspanning van alle krachten inderhaast was opgericht. Hoofd van deze school werd Mgr. Dr. M. A. Baralt, die een krachtige hulp had aan den bekwamen Huyke en drie secondanten.

De Vrijmetselarij lanceerde een reeks beledigingen en lasteringen aan het adres van Reijnen, die werkelijk „respect" afdwong.

In Nomine Domine.

De 19e Mei 1886 was zijn voorganger gestorven; bij Breve van 24 Augustus kreeg Pater Reijnen zijn benoeming tot Vicarius Apostolicus van Curaçao en Bisschop van Assurië i.p.i., welke waardigheid hij „In Nomine Domine" (in de naam des Heren) aanvaardde.

De 12e December d.a.v. werd hij plechtig tot Bisschop gewijd in de kerk van Pietermaai in tegenwoordigheid van bijna de gehele clerus van de Benedenwindse Eilanden en vele burgerlijke autoriteiten, door Mgr. Uzcátegui, Bisschop van Caracas, geassisteerd door Mgr. Dr. M. A. Baralt en Mgr. C. E. F. Kieckens.

De Eerste Fraters komen.

Deze laatste was het, die op 13 November 1886 terugkerend van Nederland, de eerste drie Fraters van Tilburg meebracht: de Eerwaarde Fraters Mauritius, Lutgerus en Patricius. Zij waren de eerstelingen van een brede rij uitstekende onderwijzers, die met religieuze toewijding hun talenten dienstbaar kwamen maken aan het onderwijs der Curaçaose knapen, de armsten niet uitgezonderd.

Op 26 Februari 1887 werd de zeventigste verjaardag van Zijne Majesteit Koning Willem III feestelijk herdacht en op 2 April het gouden priesterfeest van Zijne Heiligheid Paus Leo XIII. Op de Vaticaanse Tentoonstelling, toentertijd gehouden, was ook de Missie van Curaçao vertegenwoordigd.

Het snelle einde.

Toen de Apostolisch Vicarius Vrijdag voor Palmzondag, op het Feest van Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten de nieuwe kapel van het hospitaal kwam inwijden, zal Moeder Ursuline wel niet vermoed hebben, dat zij weinige dagen daarna reeds het overlijden van den kerkvoogd in haar chroniek zou hebben te vermelden.

Op 25 April 1887 ging de Kerkvoogd met den Hoogeerwaarden Heer Kieckens zijn eerste visitatiereis afleggen door de buitendistricten; 29 April lag Mgr. Reijnen reeds ziek in het hospitaal. Maandag 9 Mei, 's avonds even over 19 uur verergerde de toestand zichtbaar. Nog dezelfde avond moest Mgr. Reijnen bediend worden en twee uur na middernacht trad de dood reeds in.

Mgr. Reijnen was nog geen drie jaar werkzaam op Curaçao, waarvan slechts vijf maanden als Apostolisch Vicarius. De Hoogeerwaarde Heer Kieckens trad nogmaals als Provicarius van het Apostolisch Vicariaat op.

DEVOTIES OP CURAÇAO

door

PATER PETRUS RAPHAËL BURHS O.P.
Kapelaan van de H. Familie-Parochie te San Mateo, Willemstad, Curaçao.

De bedoeling van dit artikel is niet een wetenschappelijk of geschiedkundig overzicht te geven van de verschillende devoties, die in het Apostolisch Vicariaat van Curaçao gedurende zijn honderdjarig bestaan ontstonden en bloeiden of kwijnden en ten slotte verdwenen; evenmin om de bestaande of bestaan hebbende devoties aan een diepzinnig onderzoek te onderwerpen; maar om een eenvoudige godsdienstige beschouwing te wijden aan de devoties op Curaçao, in zover ik ze heb mogen ervaren.

Zijnde ruim 33 jaren op Curaçao, reikt mijn ervaring dus juist tot een derde gedeelte van de herdachte honderd jaren.

Toen ik in Mei 1909 voet aan wal zette, werd ik onmiddellijk getroffen door de grote devotie van het Curaçaose volk tot de **H. Maagd** en voor de **Gelovige Zielen.**

De Meimaand werd in de Cathedrale Kerk met veel devotie gevierd, en de Octobermaand in de andere Kerken met nog meer devotie; met alle feestdagen van de H. Maagd waren de Kerken goed bezet en gingen veel mensen te Communie. Reeds toen bestonden er veel Marialiederen (later zijn deze meer dan verdubbeld), meestal vertalingen van Nederlandse Marialiedjes, maar daarbij enige oorspronkelijke versjes die op Engelse wijsjes werden gezongen.

Behalve als Mei-Koningin en Koningin van de Allerheiligste Rozenkrans wordt de H. Maagd nog onder verschillende Spaanse titels vereerd o.a. als „La Virgen de Altagracia", „La Virgen de Chiquinquira" en „La Virgen Milagrosa". Aan iedere titel beantwoordt een afzonderlijke devotie, welke echter uiteraard niet veel van haar zusjes verschilt. Veel devotie is er ook voor het Scapulier van de H. Maagd; misschien nog meer dan voor de Rozenkrans.

Een biezondere devotie voor de Gelovige Zielen is hier altijd beoefend, vooral op de Maandagen, als er meestal een H. Mis wordt opgedragen voor de Overledenen, waarbij vele gelovigen tegenwoordig zijn. Deze biezondere devotie van ons volk voor hun overledenen, welke doet denken aan de bekende en oeroude cultus der voorvaderen, uit zich ook in de zeer vele H. Missen, die hier voor overleden ouders en bloedverwanten worden gevraagd.

In het bovengenoemde jaar maakte ik het begin mee van de opbloei der devotie **tot het H. Hart.**

Pater **Josef van Weerelt O.P.,** Pastoor van Pietermaai, heeft er de grote stoot aan gegeven door de viering van de Junimaand en de indrukwekkende processie met een groot beeld van het H. Hart, dat door mannen op hun schouders werd rondgedragen. Pastoor **Marcus Dahlhaus O.P.,** eerste Pastoor van de H. Familiekerk, volgde van het begin af dit schitterend voorbeeld. En zo wordt nog altijd in beide kerken het H. Hart met veel devotie vereerd en de Junimaand gevierd.

Merkwaardig is dat de oude devotie tot de H. Maagd het nog steeds van de nieuwere devotie tot het H. Hart wint en meer mensen **trekt.**

PATER P. R. BURHS O.P.

Bewijs daarvoor is het volgende:

De Octobermaand wordt in beide kerken van Otrabanda gevierd, de Junimaand alleen in de H. Familiekerk. Het zou dus te verwachten zijn dat de loven van de Junimaand in de H. Familiekerk beter bezet zijn dan de loven der Octobermaand, daar allicht ook parochianen van Sint Anna, als bij hen niets te doen is, naar de andere dichtbij gelegen kerk trekken.

Het tegendeel heb ik meermalen kunnen constateren. Wel een bewijs, dat de devotie voor de H. Maagd dieper is ingeworteld en breder uitgegroeid dan de devotie tot het H. Hart.

Ook is het mij meermalen opgevallen, zowel in de kerk van Pietermaai als in de kerk van San Mateo, dat de mannen meer devotie toonden voor de H. Maagd en de vrouwen meer voor het H. Hart, hetgeen bleek uit de respectievelijk betere opkomst.

Het Curaçaose volk heeft ook een biezondere devotie voor den **H. Jozef.** De 7 Woensdagen van den H. Jozef zijn altijd met veel godsvrucht gevierd. Vroeger werd er op ieder van deze Woensdagen, niet alleen in de stad maar ook buiten, een Jozefpuntje gehouden, tot zelfs in de Vastentijd, zodat het meermalen gebeurde, dat na de meditatie op Dinsdagavond, in de daarop volgende Woensdagmorgen al heel vroeg een gezongen H. Mis met preek werd gehouden. Het was bijna te veel van het goede; maar de goegemeente kwam toch goed op, zowel in de meditaties als in de Jozefmissen.

Het Beschermfeest van den H. Jozef werd ieder jaar luisterrijk gevierd door de Jozefgezellenvereniging op Pietermaai en Otrabanda. De gezellen vereerden Sint Jozef als Patroon, Voorspraak en Voorbeeld bij hun ambacht en voor hun leven, vooral in de jongelingsjaren.

Deze verenigingen waren niet alleen sociaal maar ook en vooral godsdienstig, speciaal onder hun oprichters **Pater Ludovicus Jansen O.P.** te Pietermaai en **Pater Stephanus van de Pavert O.P.** te Otrabanda.

Vooral Pater van de Pavert liet zijn jongens op de club bidden, zelfs werd meermalen het officie van de H. Maagd, koor om koor, gebeden met de nodige eerbied en aandacht.

Daarnevens bestond de bloeiende „Reunion Chiquito" van **Pater Kuipers en Frater Richardus.** Deze vereniging was nauw verbonden aan de jongenscongregatie, echter niet alleen in de congregatie maar ook op de club werd zowel door den Frater als door den Pater met onvermoeiden ijver het godsdienstig leven der jongens aangevuurd.

Bepaald Dominicaanse devoties, behalve die van de Rozenkrans, vonden niet veel ingang bij het volk, al is er dikwijls door verschillende Paters op gewerkt.

Mogelijk is één van de redenen hiervan dat de Dominicaanse Heiligen niet zo populair, niet zulke volksheiligen zijn als de **H. Antonius,** de Zalige Raymundus Nonnatus, San Expedito, Santa Teresita en laatstelijk **Santa Filomena.**

Veel devoties voor bepaalde Heiligen hebben, als de meeste instellingen op Curaçao, geen langdurig bestaan. Om dergelijke devoties te doen stand houden, is het nodig na langere of kortere tijd een nieuwe wijze of ten minste een nieuwe naam of titel uit te vinden.

Zo werd de devotie tot het H. Hart, toen deze verflauwde, opgehaald door ze om te zetten in het Missiewerk van het Apostolaat des Gebeds. Onmiddellijk traden nieuwe leden toe en werd de verering van het H. Hart indirect bevorderd.

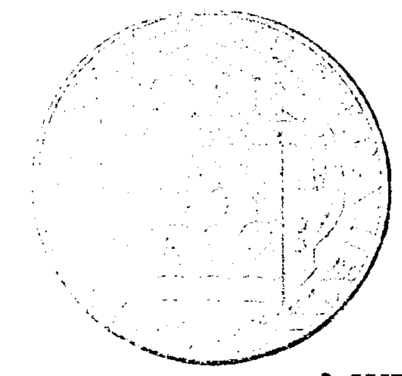
Tot bevordering der devotie voor het H. Hart, van den lijdenden Christus, van den H. Jozef, de H. Maagd en de H. Antonius, doen beeldjes van deze voorstellingen in kastjes, met glas aan de voorkant, de rondte in verschillende huisgezinnen, die zich als lid van die bepaalde vereniging hebben opgegeven. Bekend zijn o.a. la Virgen Milagrosa, de H. Jozef van Avila en de Christus van Buenos Aires, een zittende Ecce Homo die genoemd wordt: De Heer van Nederigheid en Geduld.

De verering en aanbidding van het **Allerheiligste Sacrament** wordt bevorderd door de jaarlijkse Adoratiefeesten in alle parochies, door het maandelijks aanbiddingsuur in alle kerken, door het wekelijks lof en de aanbidding der vrouwen op Donderdag en der mannen op Zondag in de stad. Prachtig en voorbeeldig werk wordt in deze geest verricht door de jeugdverenigingen E.K., K.J.M. en de lieve zonnekinderen.

De oorlogstijd en in het biezonder de vereiste verduistering heeft op veel devoties een droevige schaduw geworpen.

De Eucharistische bonden en Jongenscongregaties die allen 's avonds kunnen vergaderen, zijn hierdoor tijdelijk geschorst.

Mogen na een spoedig einde van deze rampzalige tijd, de vele mooie devoties van ons goede Curaçaose volk weer tot volle bloei komen, ter ere van God en Zijn Heiligen, tot heil van ons volk, tot geestelijke en tijdelijke voorspoed van ons dierbaar Curaçao!

SPORT - RUBRIE

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 27 Sept. 1942: A-Klasse	Jong Holland 1 — Arsenal 1 (Viejou)
Zaterdag 3 Oct. 1942: vriendsch. wed.	Jong Holland 1 — Jong Curaçao
Zondag 4 Oct. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. — Atlanta 1 (H. Leers)
Zondag 4 Oct 1942: Juniores	S.U.B.T. Jr. — Jong Curaçao Jr. (Taytelbaum)
Zaterdag 10 Oct. 1942: vriendsch. wed.	Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1
Zondag 11 Oct. 1942: A-Klasse	Jong Holland 1 — Jong Curaçao (Oehlers)
Zondag 11 Oct. 1942: Res. A- Klasse	S.U.B.T. 2 — Atlanta 2 (Ercol)
Zondag 18 Oct. 1942: A-Klasse	Independiente 1 — Volharding (Pengel)
Zondag 18 Oct. 1942: Juniores	S.U.B.T. Jr. — Independiente Jr. (Taytelbaum)
Zondag 25 Oct. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Transvaal 1 (Viejou)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 27 Sept. 1942: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Volharding (Jesurun)
Zondag 18 Oct. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Scherpenheuvel 1 (W. van Rosberg)
Zondag 25 Oct. 1942: Res.A-Klasse	Scherpenheuvel 2 — Jong Holland (H. Rog)

INSCHRIJVINGEN: S.U.B.T., V. de la Merced.
AFSCHRIJVINGEN: Atlanta, M. E. Chatlein, R. G. Goeloe, A. J. Maduro, H. A. Maduro, W. Willems.

Van de vereniging „S.U.B.T." is bericht ontvangen, dat de vereniging bij Gouvernements-Beschikking dd. 3 September 1942, No. 4671 als zedelijk lichaam is erkend.

De naam der vereniging luidt thans: **Sport Unie Brion Trappers.**

Het BESTUUR.

Kerkberichten.

Week van 27 September t/m 3 October
In de ritus der Dominicanen:
Zestiende Zondag na het Octaaf van de H. Drievuldigheid.
Di.: H. Michaël, Aartsengel.
Wo.: H. Hieronymus, Kerkleraar.
Vr.: H.H. Engelbewaarders.
[Eerste Vrijdag van de maand, in het biezonder toegewijd aan het H. Hart.]
Za.: H. Theresia van het Kindje Jezus, Patrones van alle Missiën.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
6.— H. Mis.
7.30.— Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.30 Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Wo.: 17.30 Plechtige opening van de Octobermaand. Gedurende de Octobermaand worden iedere avond om 17.30 uur de oefeningen gehouden voor de vrede.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis ter ere van het H. Hart.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy. O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Lof.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Di.: 7.— Congregatie voor de
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis van het H. Hart.
Biechten: na Rozenhoedje. Za. na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San M
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel.

Zondag:
5.30 H. Mis.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.— Aanbiddingslof voor de m

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 7.— Congregatie voor de
17 — 18 Aanbidding voor de van de Eucharistische Bond (P En tevens opening van de O maand. De gehele dag gelegenh biechten.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis van het H. Hart.
17.30 Rozenkranslof.
Za.: 6.30 Gezongen H. Mis.
17.30 Rozenkranslof.
Zondag, 4 October, des avonds tig Lof met Processie.
Biechten: na Rozenhoedje, dag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwa
Pastoor P. Elie O.P. geen telef. uur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en dagen.

Zondag:
5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng.)
16.30 Toediening van het H. V
Weekdagen: 6.30 en 7— H.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis van het H. Hart.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis terdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, J
Pastoor A. C. de Valk O.P.
telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:
5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Wo.: 6.30 H. Mis, waarna M congregatie.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis van het H. Hart.
Biechten: elke dag na H. Mis van 16 tot 18 uur. Bovendien iedere dag na de H. d.i. om 7 uur.

H. THERESIA-KERK, Wi
Waarnemend Pastoor C.Lamers geen telefoon. spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zon

Zondag:
6.— H. Mis (P); 8.30 Hoo
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Z
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GES
Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding de vrede (N).